

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. november 24.*

„Előzetes döntéshozatal – Személyek szabad mozgása – EUMSZ 45. cikk – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények – 492/2011/EU rendelet – A 7. cikk (2) bekezdése – Valamely más tagállamban folytatott felsőfokú tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatás – Lakóhelyre vonatkozó feltétel – A külföldi diákok társadalomba való beilleszkedésének alternatív feltétele – A támogatást nyújtó állam állampolgárságával rendelkező olyan diák helyzete, aki születése óta abban az államban lakik, ahol a tanulmányait folytatja”

A C-638/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Överklagandenämnden för studiestöd (nemzeti diáktámogatási panaszbizottság, Svédország) a Bírósághoz 2020. november 25-én érkezett, 2020. október 14-i határozatával terjesztett elő az

MCM

és

a **Centrala studiestödsnämnden**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen (előadó), N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- MCM, személyesen,
- a svéd kormány képviselőiben H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev, J. Lundberg és O. Simonsson, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: svéd.

- a dán kormány képviselőjében J. Nymann-Lindegren és M. Søndahl Wolff, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőjében A. Posch, E. Samoilova és J. Schmoll, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében P. Carlin és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,
- a norvég kormány képviselőjében E. S. Eikeland és T.H. Aarthun, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. április 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 45. cikk és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.) 7. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az MCM és a Centrala studiestödsnämnden (diákfinanszírozási bizottság, Svédország, a továbbiakban: CSN) között, MCM azzal kapcsolatos joga tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy MCM a svéd állam pénzügyi támogatásában részesülhet-e spanyolországi tanulmányok folytatása céljából.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 492/2011 rendelet 7. cikke, az (1) és (2) bekezdésében, a következőket írja elő:

„(1) Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól eltérő módon, különösen, ami a javadalmazást, a munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.

(2) Az említett munkavállaló a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez.”

- 4 E rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Egy másik tagállamban foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekei, ha a gyermekek a fogadó állam területén rendelkeznek lakóhellyel, az állam saját állampolgáraiéval azonos feltételekkel nyernek felvételt általános oktatási intézménybe, szakmunkás- és egyéb szakképzésre”.

A svéd jog

- 5 A Studiestödslag (1999:1395) (a diákok pénzügyi támogatásáról szóló, 1999. évi 1395. sz. törvény, a továbbiakban: a diákok pénzügyi támogatásáról szóló törvény) 3. fejezete 23. §-ának első bekezdése értelmében a diák ahhoz való joga, hogy Svédországon kívül folytathasson felsőfokú tanulmányokat, ahhoz a feltételhez van kötve, hogy a kérelem benyújtását megelőző öt évben legalább két évig megszakítás nélkül Svédországban lakott (a továbbiakban: lakóhelyre vonatkozó feltétel).
- 6 A kormány vagy az általa kijelölt hatóság azonban különös rendelkezéseket fogadhat el, amelyek lehetővé teszik a lakóhelyre vonatkozó feltételtől való eltérést, és további szabályokat írhatnak elő a külföldön tanuló hallgatóknak nyújtott pénzügyi támogatásra vonatkozóan.
- 7 Így a tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatásokról szóló törvény rendelkezéseit a Centrala studiestödsnämndens föreskrifter och allmänna råd om beviljning av studiemedel (CSNFS 2001:1) (a pénzügyi támogatás diákok részére történő odaítélésére vonatkozó szabályzat és általános iránymutatás [CSNFS 2001:1]; a továbbiakban: a CSN-re vonatkozó szabályzat és általános iránymutatás) pontosította. E szabályzat és általános iránymutatás a 12. fejezet 6. cikkében úgy rendelkezik, hogy az e törvény 3. fejezetének 23. §-ában előírt, lakóhelyre vonatkozó feltétel nem vonatkozik arra a személyre, aki megfelel e feltételnek abban az időpontban, amikor az említett törvény értelmében vett tanulmányokhoz nyújtott támogatással vagy doktoranduszi képzési ösztöndíjjal külföldön megkezdte a tanulmányait, és e tanulmányokat e támogatásban részesülve megszakítás nélkül végzi. E 12. fejezet 6a. cikke előírja, hogy a lakóhelyre vonatkozó feltétel nem vonatkozik azokra a svéd állampolgárokra sem, akik betegség miatt külföldön tartózkodnak, ha ezt megelőzően Svédországban laktak. Végül az említett 12. fejezet 6b. cikke pontosítja, hogy amennyiben különleges körülmények ezt indokolják, a tanulmányi támogatás akkor is megadható valamely diáknak, ha nem felel meg a lakóhelyre vonatkozó feltételnek.
- 8 Azokban az egyedi esetekben, amikor a CSN úgy ítéli meg, hogy a lakóhelyre vonatkozó feltétel nem egyeztethető össze az uniós joggal, eltérést enged e feltételtől, ugyanakkor követelményként szabja azt, hogy az adott személynek kapcsolatban kell állnia a svéd társadalommal. Ily módon a Centrala studiestödsnämndens rättsliga ställningstaganden dnr 2013-113-9290 samt dnr 2014-112-8426 (a CSN 2013-113-9290 és 2014-112-8426. sz. belső utasításai) előírják, hogy a diákok pénzügyi támogatásáról szóló törvény 3. fejezetének 23. §-ában előírt, lakóhelyre vonatkozó feltételt a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése miatt nem kell megkövetelni azoktól a személyektől, akiket a CSN Svédországban migráns munkavállalóként vagy azok családtagjaként ismer el. E személyeknek viszont – a gyermekek kivételével – kapcsolatban kell állniuk a svéd társadalommal ahhoz, részükre tanulmányi pénzügyi támogatást lehessen odaítélni.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 9 MCM, aki svéd állampolgár, születése óta Spanyolországban él.
- 10 2020 márciusában kérelmet nyújtott be a CSN-hez egyetemi tanulmányok Spanyolországban való folytatása céljából nyújtandó pénzügyi támogatás iránt. MCM jelezte, hogy apja, aki szintén svéd állampolgár, és 2011 novembere óta Svédországban él és dolgozik, migráns munkavállalóként körülbelül 20 éven át dolgozott Spanyolországban.

- 11 A CSN elutasította a kérelmet, azzal az indokkal hogy MCM nem felelt meg a diákok pénzügyi támogatásáról szóló törvény 3. fejezetének 23. §-ában előírt, svédországi lakóhelyre vonatkozó feltételnek, és nem felelt meg a CSN-re vonatkozó szabályzat és általános iránymutatás 12. fejezetének 6., 6a. és 6b. cikkében előírt azon eltérést engedő rendelkezésekben meghatározott feltételek egyikének sem, amelyek alapján ilyen támogatást lehetett volna a részére odaítélni. Ezenkívül úgy ítélte meg, hogy MCM nem igényelhetett volna ezt a támogatást azon minőségére való hivatkozással, hogy ő egy migráns munkavállaló családtagja, mivel apja jelenleg Svédországban, a származása szerinti tagállamban végez szakmai tevékenységet, és nem felelt meg a svéd társadalomba való beilleszkedésre vonatkozó, alternatív feltételnek sem, amely lehetővé tenné a lakóhelyre vonatkozó feltétel alóli mentesülést.
- 12 MCM e határozattal szemben keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő szervhez, az Överklagandenämnden för studiestödhez (nemzeti diáktámogatási panaszbizottság, Svédország). Észrevételeiben a CSN fenntartotta az értékelését. Azt is jelezte, hogy a tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatás MCM-től való megtagadása visszatarthatta az apát attól, hogy Spanyolországba költözzön, következésképpen az apja szabad mozgásának akadályát képezi. Mindazonáltal e tekintetben arra szeretett volna választ kapni, hogy a szóban forgó helyzet továbbra is az uniós jog hatálya alá tartozik-e, mivel MCM apja mint migráns munkavállaló 2011 óta nem élt a szabad mozgáshoz való jogával. Azt illetően is kétségei voltak, hogy a származási országába visszatérő migráns munkavállaló időbeli korlát nélkül hivatkozhat-e ezen országgal szemben a 492/2011 rendelet alapján mind az őt, mind a családtagjait megillető garanciákra.
- 13 A kérdést előterjesztő szerv kifejti, hogy tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatásokat svéd állampolgároknak és más tagállamok állampolgárainak lehet nyújtani abból a célból, hogy külföldön felsőfokú tanulmányokat folytassanak.
- 14 Emlékeztet arra, hogy a diákok pénzügyi támogatásáról szóló törvény 3. fejezete 23. §-ának első bekezdése szerint az ilyen támogatáshoz való jog, amely nem függ sem a kérelmező szüleinek jövedelmétől, sem bármely más szociális helyzettől, ahhoz a feltételhez van kötve, hogy a kérelmező diák a kérelem benyújtását megelőző öt év során legalább két éven át megszakítás nélkül Svédországban tartózkodjon. Ha a lakóhelyre vonatkozó feltétel nem teljesül, támogatás akkor is nyújtható, ha a CSN-re vonatkozó szabályzat és általános iránymutatás 12. fejezetének 6b. cikke szerinti különleges körülmények állnak fenn.
- 15 A kérdést előterjesztő szerv hozzáteszi, hogy a 492/2011 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a lakóhelyre vonatkozó feltétel nem vonatkozik a migráns munkavállalókra, illetve családtagjaikra. Mindazonáltal, és azon eset kivételével, amikor a kérelmező migráns munkavállaló gyermeke, a CSN a belső utasításai alapján a svéd társadalomhoz való kötődést követel meg ahhoz, hogy a tanulmányokhoz pénzügyi támogatás legyen nyújtható.
- 16 E szerv pontosítja továbbá, hogy a lakóhelyre vonatkozó feltétel alól mentesülnek azok a személyek – ideértve a svéd állampolgárokat is –, akik nem Svédországban laknak, és akik tanulmányoknak az Unió valamely más tagállamában való folytatása céljából pénzügyi támogatást kérnek. Ebben az esetben a CSN az ilyen támogatás nyújtását – a Bíróság 2013. július 18-i Prinz és Seeberger ítélete (C-523/11 és C-585/11, EU:C:2013:524, 38. pont) alapján – a svéd társadalommal fennálló kapcsolat meglétére vonatkozó feltételtől teszi függővé.
- 17 Arra keresi a választ, hogy előírható-e a származási tagállamhoz való kötődés meglétére vonatkozó feltétel azon migráns munkavállalónak az Unióban lakóhellyel rendelkező gyermekével szemben, aki elhagyta azt a fogadó tagállamot, amelyben szakmai tevékenységet folytatott, abból a célból,

hogya a származási tagállamában éljen. E szerv szerint ugyanis az ilyen feltétel ellentétes lehet a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, és visszatarthat egyes szülőket vagy jövőbeli szülőket attól, hogy az EUMSZ 45. cikk értelmében a munkavállalókként gyakorolják a szabad mozgáshoz való jogukat.

- 18 Úgy véli, hogy a munkavállalók szabad mozgása korlátozásának a származási tagállam pénzügyi érdekeivel kapcsolatos indokokkal kell igazolhatónak lennie. Ugyanakkor felmerül benne a kérdés, hogy a jelen ügyben analógia útján alkalmazni kell-e azt az ítélkezési gyakorlatot, amely lehetővé teszi az uniós polgárok EUMSZ 20. és EUMSZ 21. cikk értelmében vett szabad mozgása korlátozásának igazolását.
- 19 Ebben az összefüggésben határozott úgy az Överklagandenämnden för studiestöd (nemzeti diák támogatási panaszbizottság, Svédország), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„1) Megkövetelheti-e valamely tagállam (a származási ország) egy visszatérő migráns munkavállaló gyermeke vonatkozásában a diákoknak járó pénzügyi támogatás külföldi tanulmányoknak a másik, a gyermek szülője korábbi munkavégzési helyének minősülő uniós tagállamban (a fogadó államban) történő folytatása céljából történő odaítéléséhez – az EUMSZ 45. cikk és a 492/2011/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésének ellenére, a származási ország költségvetési érdekeit figyelembe véve –, hogy a gyermeknek kapcsolata álljon fenn a származási országgal, amennyiben

- i. a gyermek szülője a fogadó országból való visszatérését követően legalább nyolc évig élt és dolgozott a származási országban,
- ii. a gyermek nem kísérte el a szülőjét a származási országba, hanem születése óta a fogadó országban tartózkodott, és
- iii. a származási ország ugyanezt a kapcsolatra vonatkozó feltételt írja elő a származási ország olyan más állampolgárai tekintetében, akik nem felelnek meg a lakóhelyre vonatkozó feltételnek, és akik külföldi tanulmányoknak az Unió egy másik országában történő folytatása céljából diákoknak járó pénzügyi támogatást igényelnek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 20 Kérdésével az előterjesztő szerv lényegében arra vár választ, hogy a 492/2011 rendelet 7. cikkét és az EUMSZ 45. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely egy olyan személy gyermeke számára, aki elhagyta azt a fogadó tagállamot, amelyben dolgozott, azért, hogy visszatérjen és abban a tagállamban éljen, amelynek az állampolgára, a tanulmányoknak a fogadó tagállamban való folytatása céljából nyújtott pénzügyi támogatás odaítélését ahhoz a feltételhez köti, hogy a gyermek kötődjön a származási tagállamhoz, olyan esetben, amikor egyrészt a gyermek születése óta a fogadó tagállamban él, másrészt a származási tagállam a lakóhelyre vonatkozó feltételnek meg nem felelő, másik tagállamban folytatott tanulmányok céljából ilyen pénzügyi támogatást igénylő többi állampolgár számára azt a feltételt írja elő, hogy fennálljon e kötődés.

- 21 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 45. cikk az állampolgárság alapján történő minden hátrányos megkülönböztetést tilt a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munkafeltételek tekintetében. Egyébként, mivel a 492/2011 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése csupán a hátrányos megkülönböztetés tilalma említett elvének különös kifejeződése a foglalkoztatási és munkafeltételek területén, azt ugyanúgy kell értelmezni, mint az EUMSZ 45. cikket (2013. december 5-i Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken ítélet, C-514/12, EU:C:2013:799, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. május 12-i CAF ítélet, C-27/20, EU:C:2021:383 24. pont).
- 22 Hasonlóképpen, a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése, amely előírja, hogy a valamely tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállaló a többi tagállam területén ugyanolyan szociális és adókedvezményeket élvez, mint a belföldi munkavállalók, az EUMSZ 45. cikkében foglalt egyenlő bánásmód elvét veszi át a szociális kedvezmények nyújtásának sajátos területén (lásd ebben az értelemben: 2013. június 20-i Giersch és társai ítélet, C-20/12, EU:C:2013:411, 35. pont; 2020. április 2-i PF és társai ítélet, C-830/18, EU:C:2020:275, 29. pont).
- 23 A 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „szociális kedvezmény” fogalma minden olyan kedvezményt magában foglal – függetlenül attól, hogy munkaszerződéshez kapcsolódik-e vagy sem –, amelyet általában a hazai munkavállalók esetében, elsősorban objektív munkavállalói minőségük folytán vagy az állam területén való lakóhellyel rendelkezés egyszerű ténye alapján elismernek (2020. október 6-i Jobcenter Krefeld ítélet, C-181/19, EU:C:2020:794, 41. pont).
- 24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a szakmai képesítéssel záruló egyetemi tanulmányok folytatásához nyújtott megélhetési és tanulmányi költségek fedezésére szolgáló támogatás szociális kedvezménynek minősül (lásd ebben az értelemben: 2019. július 10-i Aubriet ítélet, C-410/18, EU:C:2019:582, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a szóban forgó támogatás a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szociális kedvezménynek minősül.
- 26 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy mind a 492/2011 rendelet 7. cikkének szövegéből – amelynek értelmében a migráns munkavállalók tekintetében nem lehet eltérő bánásmódot alkalmazni „más tagállamok” területén sem –, mind e rendelet 10. cikkéből, amely szerint a migráns munkavállaló gyermekeit a „másik tagállam” területén ugyanazon feltételek mellett kezelik, mint e tagállam állampolgárait, az következik, hogy e cikkek célja védelmet nyújtani azon hátrányos megkülönböztetésekkel szemben, amelyekkel a migráns munkavállaló és családtagjai a fogadó tagállamban szembesülhetnek.
- 27 Amint arra indítványának 56. és 57. pontjában lényegében a főtanácsnok is rámutatott, bár a migráns munkavállaló és családtagjai hivatkozhatnak az egyenlő bánásmódhoz való jogra a fogadó tagállam hatóságaival szemben, nem ez a helyzet olyan esetben, amikor az esetlegesen a hátrányos megkülönböztetés körébe tartozó helyzet a munkavállaló származási tagállamát érinti.
- 28 Márpedig, mivel az alapügyben az egyenlő bánásmódhoz való jogra a származási tagállam hatóságaival szemben hivatkoztak, a 492/2011 rendelet 7. cikke nem alkalmazható.

- 29 Ugyanakkor, annak ellenére, hogy az alapügy tárgyát képező helyzet nem tartozik a 492/2011 rendelet 7. cikkének alkalmazási körébe, ezt a helyzetet az EUMSZ 45. cikkre tekintettel kell megvizsgálni, amely nemcsak a tagállamok munkavállalói közötti, állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést tiltja, hanem minden más olyan intézkedést is, amely a munkavállalók szabad mozgásának akadályát képezheti.
- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUM-Szerződés, valamint a 492/2011 rendelet személyek szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseinek összessége annak megkönnyítését szolgálja, hogy a tagállamok állampolgárai az Unió egész területén bármilyen kereső tevékenységet folytathassanak, és e rendelkezésekkel ellentétes minden olyan intézkedés, amely ezeket az állampolgárokat hátrányosan érintheti, amennyiben másik tagállam területén kívánnak kereső tevékenységet folytatni (2019. október 10-i Krah ítélet, C-703/17, EU:C:2019:850, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Ebben az összefüggésben a tagállamok állampolgárait megilleti különösen az a közvetlenül a Szerződésből eredő jog, hogy származási tagállamukat elhagyva másik tagállam területén tartózkodjanak abból a célból, hogy ott tevékenységet folytassanak. Következésképpen az EUMSZ 45. cikkel ellentétes bármely olyan intézkedés, amely alkalmas arra, hogy megzavarja vagy kevésbé vonzóvá tegye az e cikk által biztosított alapvető szabadságnak az uniós polgárok általi gyakorlását (2019. október 10-i Krah ítélet, C-703/17, EU:C:2019:850, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Amint ugyanis arra a főtanácsnok az indítványának 47. pontjában emlékeztetett, valamely tagállammal szemben annak saját állampolgárai hivatkozhatnak az EUMSZ 45. cikkre azon intézkedések tekintetében, amelyek ezen állampolgárokat megakadályozhatják vagy visszatarthatják attól, hogy származási országukat elhagyják.
- 33 Az alapügyben a szóban forgó munkavállaló, miután elhagyta származási tagállamát, hogy egy másik tagállamban dolgozzon, és ott tartózkodjon a családjával, később visszatért a származása szerinti tagállamba, hogy ott éljen és dolgozzon. Gyermeke viszont soha nem tartózkodott ez utóbbi tagállamban, hanem születése óta a fogadó tagállamban él. A származási tagállam szabályozása alapján az ilyen munkavállaló gyermeke ez utóbbi tagállamban csak akkor részesülhet pénzügyi támogatásban a tanulmányoknak a fogadó tagállamban való folytatása céljából, ha van kötődése a származási tagállammal.
- 34 Ami azt a kérdést illeti, hogy az ilyen szabályozás alkalmas lehet-e arra, hogy megzavarja vagy kevésbé vonzóvá tegye az érintett munkavállaló szabad mozgáshoz való jogának gyakorlását, amely szabadság az EUMSZ 45. cikk által biztosított alapvető szabadság, fontos megjegyezni – amint azt lényegében a főtanácsnok is tette indítványának 49. és 50. pontjában –, hogy ha e munkavállaló gyakorolni szeretné e szabadságot, a felsőfokú tanulmányok külföldön való folytatásához nyújtott pénzügyi támogatás odaítélése nemcsak az ő döntésétől függne, hanem esetlegesen a jövőben megszülető gyermekének döntéseitől is, illetve olyan hipotetikus és előre nem látható elemek sorozatától, nevezetesen különösen attól, hogy a munkavállalónak lesz-e a jövőben gyermeke, hogy a gyermeke a fogadó tagállamban kíván-e maradni majd akkor is, ha szülője úgy dönt, hogy visszatér a származási tagállamába, hogy a gyermeke nem illeszkedik be ez utóbbi tagállam társadalmába, és hogy a gyermeke egy adott időpontban úgy dönt, hogy felsőfokú tanulmányokat kíván megkezdni.

- 35 Következésképpen, egy ilyen helyzet, amely túlságosan esetleges és közvetett körülményeken alapul, nem alkalmas arra, hogy befolyást gyakoroljon a munkavállaló azzal kapcsolatos döntésére, hogy élni kíván-e a szabad mozgási jogával, és nem tekinthető olyannak, amely akadályozhatja a munkavállalók szabad mozgását (lásd ebben az értelemben: 2019. március 13-i *Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach* ítélet, C-437/17, EU:C:2019:193, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 A fentiekből következik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás nem minősíthető a munkavállalók szabad mozgása EUMSZ 45. cikk által tiltott akadályozásának.
- 37 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 45. cikket és a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezésekkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely egy olyan személy gyermeke számára, aki elhagyta azt a fogadó tagállamot, amelyben dolgozott, azért, hogy visszatérjen és abban a tagállamban éljen, amelynek az állampolgára, a tanulmányoknak a fogadó tagállamban való folytatása céljából nyújtott pénzügyi támogatás odaítélését ahhoz a feltételhez köti, hogy a gyermek kötődjön a származási tagállamhoz, olyan esetben, amikor egyrészt a gyermek születése óta a fogadó tagállamban él, másrészt a származási tagállam a lakóhelyre vonatkozó feltételnek meg nem felelő, másik tagállamban folytatott tanulmányok céljából ilyen pénzügyi támogatást igénylő többi állampolgár számára azt a feltételt írja elő, hogy fennálljon e kötődés.

A költségekről

- 38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 45. cikket és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezésekkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely egy olyan személy gyermeke számára, aki elhagyta azt a fogadó tagállamot, amelyben dolgozott, azért, hogy visszatérjen és abban a tagállamban éljen, amelynek az állampolgára, a tanulmányoknak a fogadó tagállamban való folytatása céljából nyújtott pénzügyi támogatás odaítélését ahhoz a feltételhez köti, hogy a gyermek kötődjön a származási tagállamhoz, olyan esetben, amikor egyrészt a gyermek születése óta a fogadó tagállamban él, másrészt a származási tagállam a lakóhelyre vonatkozó feltételnek meg nem felelő, másik tagállamban folytatott tanulmányok céljából ilyen pénzügyi támogatást igénylő többi állampolgár számára azt a feltételt írja elő, hogy fennálljon e kötődés.

Aláírások